

langt ud over den, en enkelt Kæmpehøj kan have i antikvarisk Henseende. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man f. Eks. under Lovens Bestemmelser kunde inddrage f. Eks. Valpladsen ved Fredericia, naar Bebyggelsen derovre tog for stærkt Overhaand, for derigennem at opnaa, at ogsaa kommende Slægter kunde blive i Stand til at følge Slagets Gang i alt Fald for Hovedtrækkenes Vedkommende, og noget saadant vilde falde ind under Naturfredningsbestemmelserne i den Lov, som vi her behandler. Men dette kan ikke paa nogen Maade, synes jeg, volde Nationalmuseet nogen Konkurrence, da dets Virksomhed jo ikke udstrækker sig til saadanne Omraader. De Omraader, som Nationalmuseet tager sig af, vil efter min Mening ikke falde ind under Bestemmelserne i denne Lov, og jeg tror derfor overhovedet ikke, at Nationalmuseets Stilling til vore antikvariske Mindesmærker vil blive rokket ved denne Lov. Noget andet er det naturligt, at de højeste Myndigheder, Ministerierne, som i det hele taget bestemmer, hvorledes de enkelte Autoriteters Forretningsomraader nærmere skal begrænses, ogsaa altid vil kunne omlægge de forskellige Autoriteters Forretningsomraade indenfor de Grænser, som lang Tids Praxis i saa Henseende har sat. Men det er jo ikke noget nyt, men noget, som har været saaledes i Forvejen. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at befrygte, at denne Lov skulde indføre nogen Forandring paa dette Omraade og navnlig ikke en saadan Forandring, som skulde være ubehagelig for naturinteresserede eller for antikvarisk interesserede med Hensyn til antikvariske Mindesmærker. Jeg vil imidlertid sætte megen Pris paa, om den højtærede Justitsminister, for at berolige den Stemning, som er kommet til Orde, med nogle Ord her i Tinget vilde bekræfte, hvorvidt han deler den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk.

Justitsministeren (Zahle): Det er min Opfattelse, at Brugen af Udtrykket „Omraader“ i den nævnte Paragraf i Naturfredningsloven ikke nødvendiggør nogen Forandring i Nationalmuseets Forretningsorden, og jeg kan tilføje, at det er heller ikke min Mening nu paa Grundlag af denne Lovbestemmelse at foretage nogen Forandring i dette Forretningsomraade. Men naturligvis, som den ærede Ordfører (Godskesen) har udtalt, maa der ogsaa efter denne Lovs Ved-

tagelse være Frihed til Stede for de administrative Myndigheder til at omlægge Forretningsomraadet for Myndigheder, der er dem underlagt. Jeg maa dog gøre den Bemærkning, at der ikke ad administrativ Vej er tilflydt mig nogen Meddelelse om, at der i Nationalmuseet var en saadan Ængstelse, som her har givet sig Udtryk; hvis der mellem Nationalmuseets Embedsmænd er en saadan Ængstelse, vilde den rigtige Fremgangsmaade fra deres Side sikkert have været at henvende sig til den Minister, under hvem de sorterer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 45 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget er ændret her i Tinget, vil det blive tilbagesendt til Folketingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1375; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2077).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at Sagen tages til Behandling i dette Møde. Hvis der ikke fremkommer Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kragh): Ved et ret forceret Arbejde fra Udvalgets Side og i nøje Samarbejde med den højtærede Minister er det lykkedes i Løbet af forholdsvis kort Tid, synes det mig, at gennemføre Behandlingen af Lovforslaget og at faa overvejet det betydelige Antal af Ændringsforslag, ikke mindre end 39, som er stillede til det. Dette store Antal Æn-